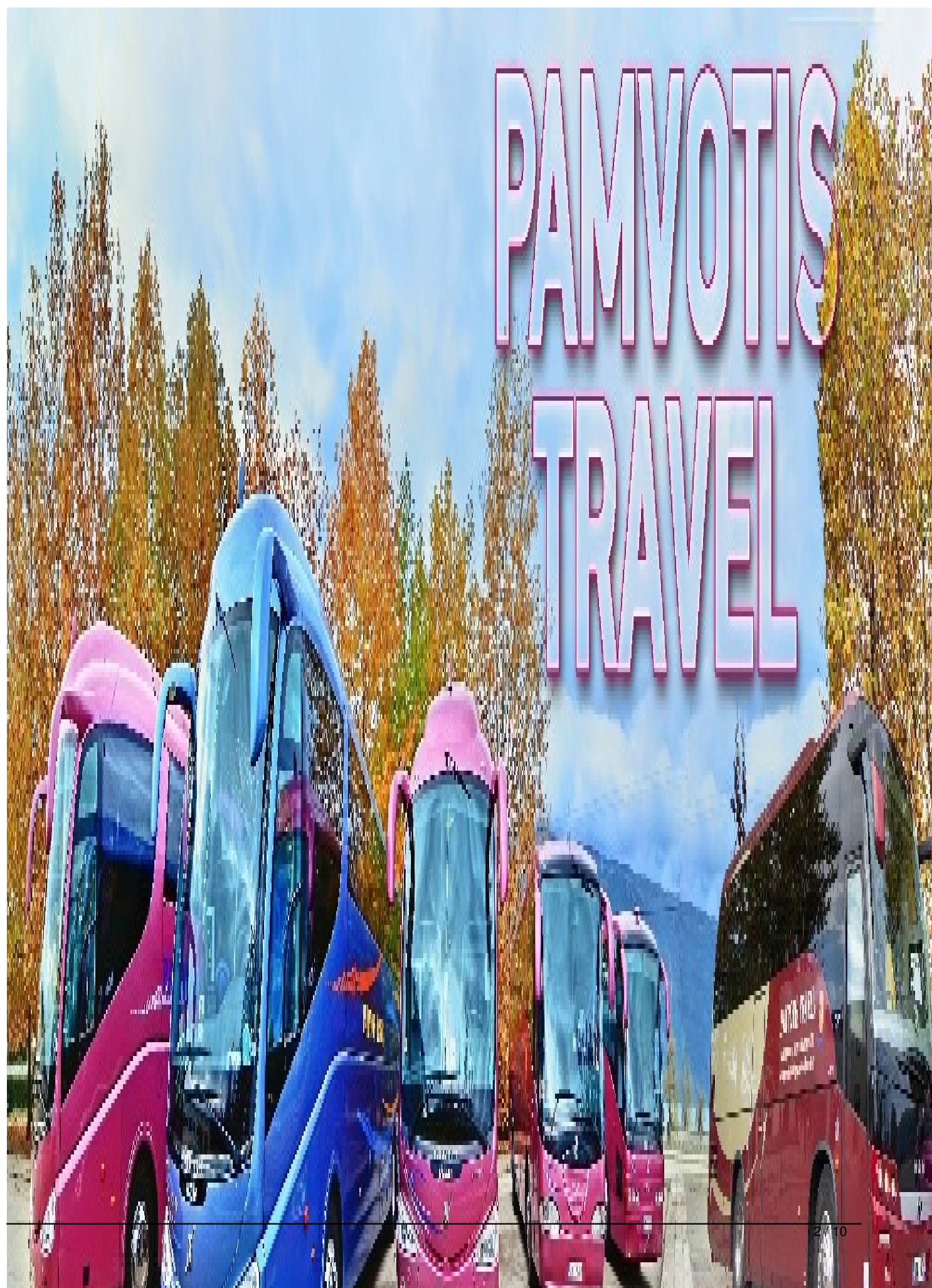
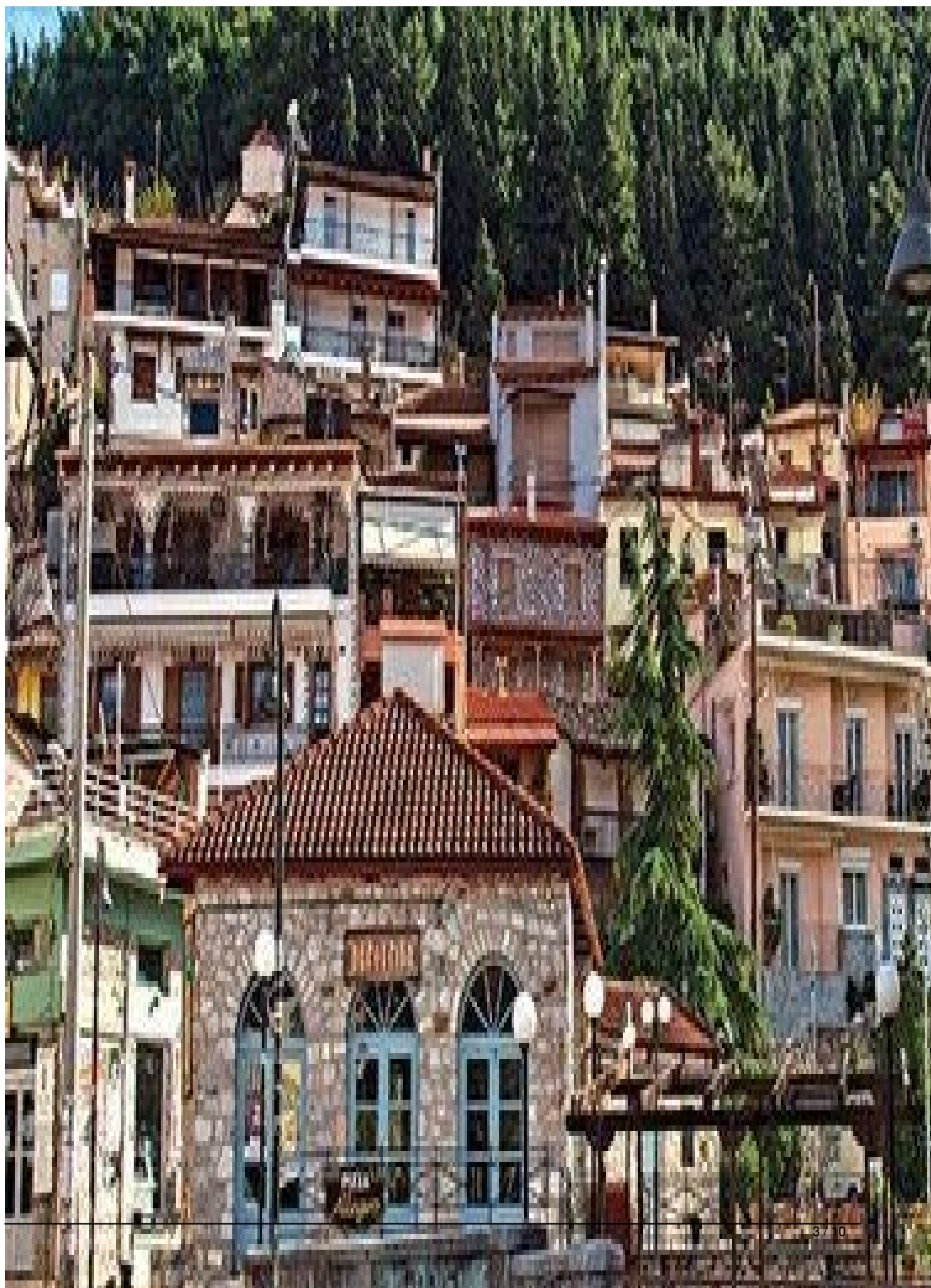

Σχετικά με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας για την «αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης και άλλες διατάξεις»

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

με πλατφόρμες, ηλεκτρονικούς φακέλους, εκθέσεις και φόρμες. Ακόμα και οι διαδικασίες του Συλλόγου Διδασκόντων θα υποβαθμιστούν. Δεν θα είναι συνεδριάσεις ουσιαστικές. Θα είναι ενημερώσεις για το τι ισχύει σε νομικό επίπεδο, παρ'ότι οι «διοικητικών» υποχρεώσεων και προτροπές για το «πώς» πρέπει να σκεφτόμαστε. Λειτουργούμε στο νέο πλαίσιο που προσπαθούν να μας επιβάλλουν.

Αποκαλυπτική της επικίνδυνης ένδειας παιδαγωγικού προσανατολισμού του αυταρχικού κατασκευάσματος του Υ.ΠΑΙ.Θ. αποτελεί η έκθεση της Α.Δ.Ι.Π.Π.Δ.Ε. ως θεσμικό της ρόλο έχει τη διασφάλιση υψηλής ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση) για την αξιολόγηση (Μάρτιος 2017) που, εισάγοντας τον θεσμό του «κριτικού φίλου» ως ρόλο που πρέπει να αναλάβουν οι σχολικοί σύμβουλοι εκπαίδευσης) επισημαίνει ότι «...Τον ρόλο του «κριτικού φίλου» στο εκπαιδευτικό σύστημα η Α.Δ.Ι.Π.Π.Δ.Ε. προτείνει να αναλάβει ο Σχολικός Σύμβουλος (Παιδαγωγικής Ευθύνης), ο οποίος εκ της θέσης του, **σε πλαίσιο υπευθυνότητας, ανατροφοδότησης και υπό την προϋπόθεση αυτού του πλαισίου, λειτουργήσει ως κριτικός φίλος ... ο Σχολικός Σύμβουλος στο συνεχές «εσωτερικός» αξιολογητής είναι πλησιέστερα στο «εσωτερικός», «ανακεφαλαιωτική - διαμορφωτική» αξιολόγηση ο ρόλος του είναι πλησιέστερα διαμορφωτική και, τέλος, στο συνεχές «εκ των άνω προς τα κάτω - από τα κάτω», επίσης, τείνει προς το δεύτερο. Σε αυτά τα τρία είδη συνεχούς, που διακρίνεται φύση, τον ρόλο και τα λοιπά στοιχεία ταυτότητας της αξιολόγησης, ο Σχολικός Σύμβουλος τοποθετείται σε σημεία που του επιτρέπουν να αναλάβει ρόλο κριτικού φίλου.**

Πόσα έτη φωτός μακριά βρίσκεται ο ρόλος που επιφυλάσσει στους Σχολικούς Σύμβουλους Εκπαίδευσης η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΑΙ.Θ. από αυτόν που περιγράφεται παλαιότερα με μια αρχή της οποίας τις απόψεις υποτίθεται ότι λαμβάνει σοβαρά υπόψη:

«...ο κωμικοτραγικό δεδομένο ότι ο ιθύνων νους του κειμένου της Α.Δ.Ι.Π.Π.Δ.Ε. το 2023 ίδιος που βρίσκεται πίσω από το «έκτακτο» του 2023

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ
ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

- ❖ Πώς μια διαδικασία που θα πρέπει να έχει ως βασικό της στοιχείο την ανατροφοδότηση κινείται σε αυτήν την κατεύθυνση όταν προκύπτουν αποσπασματικά κάθε τέσσερα (4) χρόνια;
- ❖ Γιατί η επιμόρφωση χρησιμοποιείται ως ένα είδος «συμμόρφωσης» «ικανοποιητικών» εκπαιδευτικών, όταν θα έπρεπε να είναι ουσιαστική, στην οποία να αφορά ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα, λαμβάνοντας υπόψη τον στρατηγικού σχεδιασμού και την πρακτική υλοποίηση τις πραγματικές ανάγκες των εκπαιδευτικών που πρέπει να αποτυπώνονται μέσω ενός σταθερού συστήματος καταγραφής τους;
- ❖ Ποια πρόβλεψη υπάρχει για τους δόκιμους εκπαιδευτικούς που και με την πάροδο του χρόνου διετία κριθούν και πάλι «μη ικανοποιητικοί»; Γιατί αρνείται το ΥΠ.Π.Ε. να απαντήσει; Μήπως θα συνδεθεί με τιμωρητικές διατάξεις, ακόμη και σύμφωνα με τον Ν.1566/85;
- ❖ Ποιος εγγυάται (σίγουρα όχι η πολιτική ηγεσία του Υ.Π.Α.Ι.Θ.) ότι εκπαιδευτικοί (κινούμενοι πάντα κάτω από νόμιμες συνδικαλιστικές αποφάσεις) αντιτίθενται με τη στάση τους την πολιτική του Υ.Π.Α.Ι.Θ. (ιδιαίτερα στο θέμα της αξιολόγησης) και αξιολογηθούν αντικειμενικά κι όχι με πολιτική σκοπιμότητα;

Ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης δεν συμμεριζόμαστε και δεν υιοθετούμε τις μηδενιστικές απόψεις «καμίας αξιολόγησης». Μακριά από εμάς ο εκ προοιμίου δογματικός αρνητισμός δεν μπορεί να είναι συστατικό στοιχείο μιας επιστημονικής και παιδαγωγικής προσέγγισης και στάσης για το θέμα της αξιολόγησης, η οποία, ως παιδαγωγικό πρόσημο και προσανατολισμό, μπορεί να συνδεθεί με θετικά δεδομένα και μπορεί να συμβάλλει στη διαπίστωση ελλείψεων, ανεπαρκειών και δυνατοτήτων. Επομένως, να οδηγήσει σε ανατροφοδότηση, διόρθωση, βελτίωση^{6/19} και πρόοδο. Αρνητικά, όμως, περίπτωση δεν αποδεχόμαστε τα αρνητικά δεδομένα που δημιουργεί η

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ Α
ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚ

εκπαιδευτικό έργο, αρχικά με την απεργία-αποχή και μετά τις αλληπάλληλες
ενιαία κείμενα.

Στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα και μπροστά στο επικοινωνιακό
παιχνίδι της πολιτικής ηγεσίας του Υ.ΠΑΙ.Θ. που επιδιώκει έστω και για λίγα
κάποιες περιπτώσεις εκπαιδευτικών να προχωρήσει σε μια αποσπασματική,
έωλη και επιστημονικά απαράδεκτη διαδικασία – παράσταση με τον τ
αξιολόγηση» εκπαιδευτικών, ο κλάδος οφείλει στην επιστήμη που υπηρε
μαθητές που διδάσκει, να αντιδράσει δίνοντας το μήνυμα ότι ενάντια στον «το
της κυβέρνησης καταθέτει, για μια ακόμη φορά, υπεύθυνη θέση για την
δημόσιας εκπαίδευσης.

Το μήνυμα πρέπει να είναι σαφές **«Λέμε όχι στο αντιπα
αντιεπιστημονικό τερατούργημα του Υ.ΠΑΙ.Θ.»** και να ενώνει όλους τους ε
(ιδιαίτερα τους δόκιμους συναδέλφους που θα έπρεπε να έχουν ήδη μονιμοπο
αυτή τη στιγμή όμηροι μιας τυχοδιωκτικής πολιτικής) σε ένα ευρύ μέτωπο αλη
του εκπαιδευτικού έργου.

**Η αντίδραση θα πρέπει να έχει τη μορφή πολύμορφων
κινητοποιήσεων, συντεταγμένου, στοχευμένου και οργανωμένου απεργ
και εκστρατείας υπεύθυνης ενημέρωσης – αφύπνισης της κοινωνίας και
αποτροπής της εφαρμογής της διαδικασίας, παρά την πικρή πείρα από
Υπουργού Παιδείας, η οποία έχει ήδη προαναγγείλει πως θα σπεύσει να προ
κηρυχτούν παράνομες οι, πιθανές, αποφάσεις για απεργία-αποχή, επιβεβ
εγγύτητα των θέσεων, θεάσεων και πρακτικών με το «πνεύμα του επιθεωρ
φαίνεται να υιοθετεί...**

Επιπλέον, το άρθρο 47 αναφέρεται σε σύνδεση της «αναπαι-
δοποίησης» με τη «συστηματική επιμόρφωση», η οποία, αν και υποτί-
θεται σε κατείχθε περίοπτη θέση στο σχέδιο νόμου, μόνο επιφανειακά και π-
ροσφαιρείται.

Αυτό που δημιουργεί έντονο προβληματισμό και ανησυχία είναι το
τόσο οι θεματικοί άξονες όσο και ο τύπος των εκθέσεων ... θα καθορίζονται
Απόφαση (έπειτα από εισήγηση του Ι.Ε.Π.).

**Τέλος, είναι σαφές ότι δεν πρόκειται για μια παιδαγωγική ανα-
παι-
δοποίηση στο πλαίσιο της πολυδιαφημιζόμενης «αυτονομίας» το-
πικών διδασκόντων, αλλά, επί της ουσίας, για αξιολόγηση από εξωτερικό α-
νεξάρτητο μονοπρόσωπο όργανο (Συντονιστής Εκπαιδευτικού Έργου) αφού
προγραμματισμού και αποτίμησης υποβάλλονται σ' αυτόν και αναπαι-
δοποίησης οι οποίες πρέπει να ληφθούν υπόψη. Επιπρόσθετα στοιχεία τ-
αυτών θα καταχωρούνται με ευθύνη του Προϊσταμένου του ΠΕ.ΚΕ.Σ. σ-
το «μεγάλο αδελφού» της εκπαίδευσης, του πληροφοριακού συστήματος mys-
8 παρ. 5).**

Μετά από όλα τα παραπάνω και σε συνδυασμό με το γεγονός
εκπαιδευτικοί έχουν ήδη αξιολογηθεί μέσω της αξιολόγησης στις διοικητικ-
Εκπαιδευτικού καθώς και με το ότι στελέχη θεωρούνται πλήθος εκπαιδε-
υποδιευθυντές και «άνω»), αναρωτιέται κανείς πόσοι θα είναι τελικά αυτο-
«αξιολογηθούν» (ιδιαίτερα με τον περιορισμό των δυο θητειών)!

Διγλωσσία, δηλαδή, για μια ακόμη φορά από την κυβέρνηση. Από τη
το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και από την άλλη «στα μωλωχτά» ε-
αξιολόγηση (που κάποτε καταδίκαιζε) και εδραιώνει την κουλτούρα της. Αξι-
καμία σχέση δεν έχει με μια εκπαιδευτική διαδικασία ανατροφοδότησης πο-

Απέναντι στη συγκεντρωτική – διαχειριστική λογική ... τι;

Σε μία χώρα σαν την Ελλάδα, με το τόσο ποικιλόμορφο γεωγραφικό (ορεινές περιοχές, νησιά) και την τόση εξακτίνωση κυρίως των δομών της Π.Ε. Εκπαίδευσης (ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία που συναντάς και όπου δεν υφίσταται καμία άλλη δημόσια ή κρατική δομή), για να καλυφθούν εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών της ελληνικής κοινωνίας ο σχεδιασμός και η οργάνωση των δομών υποστήριξης της Εκπαίδευσης πρέπει να λαμβάνει υπόψη:

- η δυσλειτουργική – ισοπεδωτική λογική έμπνευσης Διαμαντοπούλου διέπει τη διοικητική υποστήριξη της εκπαίδευσης μέχρι και σήμερα και οδηγεί στην κατάργηση των Γραφείων Π.Ε. και τη συγχώνευση των διοικητικών δομών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε επίπεδο Περιφέρειας, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει υποστήριξη και στην επιστημονική υποστήριξη. Είναι όμως γεγονός ότι η δομή, η λειτουργία και η μαθησιακή διαδικασία, η κοινωνική διάσταση της εκπαίδευσης, οι διδακτικές προσεγγίσεις, και στοχεύσεις είναι εντελώς διαφορετικές στα δύο επίπεδα Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Όχι μόνο δεν πρέπει να περάσει η κυβέρνηση στη «συγχώνευση» των υποστηρικτικών δομών αλλά να εξετάσει τον διοικητικό διαχωρισμό των βαθμίδων αυτών, καταργώντας το συγκεντρωτικό ιεραρχικό επίπεδο των Περιφερειακών Διευθύνσεων.

- Θα πρέπει να δομηθεί γύρω από το κύτταρο του εκπαιδευτικού συστήματος που είναι η σχολική μονάδα, τόσο σε επίπεδο Γενικής όσο και Ειδικής Αγωγής, σε μια λογική «από τα κάτω προς τα πάνω». Άρα θα πρέπει να ξεκινάμε «από τα κάτω» δημιουργώντας μια δομή υποστήριξης σχολικών μονάδων που θα μπορεί να τις στηρίξει έγκαιρα, αξιόπιστα και αποτελεσματικά. Οι ειδικοί στη διδακτική μαθημάτων, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, εργοθεραπευτές θα μπορούσαν να στελεχώσουν αυτή την ομάδα. Σε επίπεδο

**Όλα τα παραπάνω απαιτούν πλήρη στελέχωση, επιστημονική κα-
ώστε το κυρίαρχο ζητούμενο, η στήριξη των σχολικών μονάδων στην
επιτευχθεί.**

Η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας
θεωρεί ότι το προτεινόμενο σχέδιο νόμου όχι μόνο δεν καλύπτει τις πραγμα-
της εκπαίδευσης σε δομές υποστήριξης αλλά, ακόμη χειρότερα, απο-
έκφραση ιδεοληψιών, εμμονών και εξαπάτησης των εκπαιδευτικών κιν-
μνημονιακή τροχιά της κυβέρνησης με αποτέλεσμα να συντελεί στην πλήρη α-
της δημόσιας εκπαίδευσης.

Από τη Δ.Α.